

Pe țărmuri depărtate
(Psalmul 137)

Pe țărmuri depărtate, de casă depărtați,
Cu harfele-atârinate plîngeau cei disperați.
Evreii în robie, în vechiul Babilon,
Dincolo de pustie, departe de Sion.

Cor:

Nu lăsa să ruginească harfa sufletului tău,
Să cîntăm cu bucurie laudele Lui Dumnezeu.
Cine cîntă, biruiește, să cîntăm am fost chemați.
Dumnezeu ne izbăvește prin cîntări, surori și frați.

Vrăjmașii plini de fală, să cînte i-au chemat.
Dar ei plini de-ndoială n-au vrut, i-au refuzat.
Cuprinși de întristare ei s-au împotrivit.
În Babilonul mare au plîns și au jelit.

Ierusalime dragă, dacă te voi uita,
Să-și uite mîna dreaptă destoinicia sa.
Să nu mai pot cu limba rosti nici un cuvînt,
De voi uita de tine, Ierusalime sfînt.

Ce mare întristare pe țărm la Euftrat,
Ei harfele în sălcii, cu toți le-au atîrnat.
Dar iată Domnul strigă, prorocul le-a vorbit,
Să-și scuture țărîna, căci va fi izbăvit.

Se va sfîrși robia, așa precum e scris,
Și vine bucuria, în locul cel promis.
Trecește-te Manase, și voi israeliți,
Căci iată vine Domnul, și vom fi izbăviți.

Treziți-vă voi astăzi, voi toți cei apăsăți,
Căci vine izbăvirea acelor întristați.
Cu mîinile pe harfe veniți ca să cîntăm,
Căci vine Domnul nostru, cîntînd să-L așteptăm.

Amin